

ÎNCHEIERE

24 septembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Vera Macinskaia
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Maxim Ciudin

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Maxim Ciudin împotriva Preotului Paroh al Catedralei Înălțării Domnului „Sf. Vinere” Mihail Panas cu privire la încasarea sumei, penalității și repararea prejudiciului moral și la cererea reconvențională a Preotului Paroh al Catedralei Înălțării Domnului „Sf. Vinere” Mihail Panas împotriva lui Maxim Ciudin cu privire la încasarea sumei și repararea prejudiciului moral

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 martie 2014, prin care a fost admis apelul declarat de Preotul Paroh al Catedralei Înălțării Domnului „Sf. Vinere” Mihail Panas, casată hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 25 noiembrie 2013 în partea admiterii acțiunii inițiale și emisă în această parte o nouă hotărâre prin care a fost respinsă acțiunea inițială, în rest hotărârea a fost menținută

constată:

La 15 noiembrie 2011, Maxim Ciudin a depus cerere de chemare în judecată împotriva Preotului Paroh al Catedralei Înălțării Domnului „Sf. Vinere” Mihail Panas cu privire la încasarea sumei.

În motivarea acțiunii a indicat că el a fost solicitat de către pârât să renoveze pictura bisericii „Sf. Vinere” la 21 iunie 2011, după ce ultimul a alungat o altă grupă de lucrători, astfel ajungând la înțelegerea ca pentru lucrările de renovare a picturii să-i fie achită suma de 200000 lei și ca materialele să fie procurate tot de el.

Menționează că conform înțelegerii urma să curețe pictura de fum, colb și ceară, să repicteze locurile distruse și în final să le conserve. La fel trebuia de pictat pridvorul.

Afirmă că lucrul l-a început împreună cu Valeriu Atamaniuc și Iurie Maximciuc.

Susține că a fost nevoit să facă lucrul de doua sau trei ori, din cauză că după ce finisa o etapă, pârâtul începea să strice sau să facă fel de fel de găuri prin biserică, iar el cu echipa lui au fost nevoiți să tencuiască ferestrele, deși nu este tencuitor și să schimbe (repicteze) unele ornamente de câțiva centimetri mai la stânga sau mai la dreapta.

Mai indică că unele materiale le procura dânsul pentru a nu deranja părintele cu mărunțișuri, pe care îi primea cu mare greu sau ceartă.

La fel, menționează că la cererea lui de a semna un contract pârâtul a refuzat, iar după ce a hotărât să stopeze lucrul, Mihail Panas a fost de acord să semneze o recipisă.

Invocă că după îndeplinirea a 70 % din volumul de lucru nu a fost achitat nici cu 50000 lei (25 %), și la solicitările lui insistente de a-i achita suma de 100000 lei pentru 50 % din volumul de lucru, la 25 septembrie 2011 pârâtul totuși i-a achitat 95000 lei.

Afirmă că pentru pictarea în pridvor și a două chivote l-au ajutat alte două persoane, Călin Roșca și Adrian Zaplitnii.

La solicitarea preotului de a finisa mai repede, pentru că la 08 octombrie 2011 trebuia să vină Patriarhul Chiril I al Moscovei și al întregii Rusii, lucrau și noaptea.

Menționează că a anunțat preotul cu trei zile înainte, adică la 05 octombrie, că pe data de 8 octombrie ei finisează lucrările și doresc să primească restul banilor. La care pârâtul a zis că îi va achita, însă este o oarecare persoană care trebuie să-i doneze bani, care la moment e plecată peste hotare și trebuie să mai aștepte, însă așa și nu a mai primit banii.

Își întemeiază acțiunea pe dispozițiile art. 970 și 971 Cod civil și art. 5, 6, 19, 38, 85, 86, 117, 166 și 167 CPC.

Solicită încasarea de la Preotul Paroh al Catedralei Înălțării Domnului „Sf. Vinere”, Mihail Panas în beneficiul lei a sumei de 105000 lei.

Preotul Paroh al Catedralei Înălțării Domnului „Sf. Vinere”, Mihail Panas, reprezentat de avocatul Ion Moraru a depus cerere reconvențională împotriva lui Maxim Ciudin, prin care a solicitat încasarea din contul lui Maxim Ciudin în beneficiul Preotului Paroh al Catedralei Înălțării Domnului „Sf. Vinere” Mihail Panas suma de 95000 lei achitate conform recipisei din 29 iulie 2011, obligarea lui Maxim Ciudin de a achita pe viitor manopera unui pictor restaurator autorizat pentru a remedia prejudiciile aduse picturii Bisericii Înălțării Domnului „Sf. Vinere” și pentru evitarea impregnării și distrugerii picturii originare de substanțe chimice din componența vopselelor și a detergenților folosite de Maxim Ciudin, încasarea din contul lui Maxim Ciudin a cheltuielilor pentru arendarea și instalarea schelelor pentru renovarea lucrărilor de pictură în Catedrala Înălțarea Domnului „Sf. Vinere”, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii reconvenționale a menționat că el a avut o înțelegere cu Maxim Ciudin prin care ultimul în schimbul a 200000 lei urma să renoveze și să conserve calitativ pictura interioară a Sfintei Biserici fără ca să fie distrusă pictura originală. Conform înțelegerii contractuale pârâtul a garantat că el este un profesionist cu experiență în pictură și lucrările vor fi îndeplinite de el și echipa sa calitativ și în termen.

Afirmă că după încheierea contractului a fost nevoit să caute pentru efectuarea lucrărilor de renovare, schele care de fapt era datoria pârâtului.

Susține că în urma înțelegerii cu pârâtul a fost semnată o recipisă prin care el s-a obligat să achite suma de 200000 lei pentru lucrările de restaurare în interiorul Bisericii Înălțării Domnului „Sf. Vinere”.

Indică că din cauza că era nemulțumit de prestarea serviciilor efectuate de către Maxim Ciudin de nenumărate ori l-a prevenit și l-a rugat să facă de mai multe ori unul și același lucru, deoarece încălca regulile de restaurare și folosea niște metode defectuoase de spălare a picturii cu detergenți prin care vădit distrugea stratul superior

de finisare al picturii, însă cu regret, nenumăratele rugăminți erau fără nici un rezultat, deoarece dânsul nu cunoștea cum să restaureze și să conserve calitativ și corect pictura existentă.

Menționează că deși lucrările nefinisate erau evident necalitative, totuși a achitat lui Maxim Ciudin suma în valoare de 95000 lei.

Actul de transmitere-primire a lucrărilor nu a dorit să-l întocmească și să-l semneze.

Afirmă că la 29 decembrie 2011 în urma unui control din partea Comisiei de expertizare istorico-arhitecturală și Ministerului de Cultură s-a confirmat că lucrările efectuate de Maxim Ciudin cu echipa sa sunt necalitative, fiind întocmit procesul-verbal al Comisiei de expertizare istorico-arhitecturală a intervențiilor la Biserica Înălțarea Domnului „Sf. Vinere” prin care s-a constatat că la efectuarea lucrărilor de restaurare în interiorul Bisericii „Sf. Vinere” au fost utilizate metode defectuoase de spălare, cu utilizarea unor detergenți, în loc de soluții special preparate în acest sens prin care s-a adus grave prejudicii integrității și valorii picturii. Mai mult decât atât, nu a fost efectuată foto-fixarea suprafețelor la care a intervenit; a fost distrus în cea mai mare parte, stratul superior de finisare al picturii; au fost efectuate intervenții în pictura originală.

La 13 iulie 2012 Maxim Ciudin, reprezentat de către Andrei Găulică a depus cerere de concretizare, solicitând încasarea de la Preotul Paroh al Catedralei Înălțării Domnului „Sf. Vinere” Mihail Panas în beneficiul lui Maxim Ciudin în baza recipisei eliberate cu titlu de datorie a sumei de 105000 lei, încasarea cu titlu de penalități de întârziere, timp de 277 zile, de la momentul efectuării tuturor lucrărilor a sumei de 7997,17 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată a sumei de 2000 lei și cu titlu de pagubă morală a sumei de 20000 lei.

În susținerea pretențiilor sale a indicat că în baza art. art. 602, 617, 619 Cod civil, el este îndreptățit de a încasa pentru toată durata de întârziere o dobândă calculată reieșind din rata de refinanțare a BNM, care la data depunerii prezentei cereri de chemare în judecată, constituia 7997,17 lei.

Afirmă că pe perioada 11 octombrie 2011 – 13 iulie 2012, rata dobânzii la creditele overnight stabilită de Banca Națională a Moldovei a variat după cum urmează: 07 septembrie 2011 – 04 noiembrie 2011 - 13%, 05 noiembrie 2011 – 02 decembrie 2011 - 12,5%, 03 decembrie 2011 – 06 ianuarie 2012 - 11,5%, 07 ianuarie 2012 – 03 februarie 2012 - 9,5%, 04 februarie 2012 – 13 iulie 2012 - 7,5%.

De, asemenea solicită în conformitate cu prevederile art. 619 Cod civil să fie încasată de la pârât și 9% peste rata dobânzii prevăzută la art. 585 Cod civil.

Pentru suma de 105000 lei, în perioada de timp cuprinsă între:

- 11 octombrie 2011 – 04 noiembrie 2011 (25 zile) rata de creditare overnight constituia 13%, astfel $105000 \text{ lei} \times 13\%/365 \text{ zile} = 37,39 \text{ lei pe zi}$, pentru 25 zile $(37,39 \times 25 \text{ zile}) = 934,75 \text{ lei} + 9\% (84,12 \text{ lei}) = 1018,87 \text{ lei}$;

- 05 noiembrie 2011 – 02 decembrie 2011 (28 zile) rata de creditare overnight constituia 12,5%, astfel $105000 \text{ lei} \times 12,5\%/365 \text{ zile} = 35,95 \text{ lei pe zi}$, pentru 28 zile $(35,95 \times 28 \text{ zile}) = 1006,6 \text{ lei} + 9\% (90,59 \text{ lei}) = 1097,19 \text{ lei}$;

- 03 decembrie 2011 – 06 ianuarie 2012 (35 zile) rata de creditare overnight constituia 11,5%, astfel $105000 \text{ lei} \times 11,5\%/365 \text{ zile} = 33,08 \text{ lei pe zi}$, pentru 35 zile $(33,08 \times 35 \text{ zile}) = 1157,8 \text{ lei} + 9\% (104,2 \text{ lei}) = 1262 \text{ lei}$;

- 07 ianuarie 2012 – 03 februarie 2012 (28 zile) rata de creditare overnight constituia 9,5%, astfel $105000 \text{ lei} \times 9,5\%/365 \text{ zile} = 27,32 \text{ lei pe zi}$, pentru 28 zile $(27,32 \times 28 \text{ zile}) = 764,96 \text{ lei} + 9\% (68,84 \text{ lei}) = 833,8 \text{ lei}$;

- 04 februarie 2012 – 13 iulie 2012 (161 zile) rata de creditare overnight constituia 7,5%, astfel $105000 \text{ lei} \times 7,5\%/365 \text{ zile} = 21,57 \text{ lei pe zi}$, pentru 161 zile $(21,57 \times 161 \text{ zile}) = 3472,77 \text{ lei} + 9\% (312,54 \text{ lei}) = 3785,31 \text{ lei}$;

în total dobândă la suma de 105000 lei pentru 277 zile dobândă va constitui $1018,87 + 1097,19 + 1262 + 833,8 + 3785,31 = 7997,17 \text{ lei}$.

Cu referire la art. art. 9, 512, 514, 572, 602 Cod civil, invocă că pârâtul nu a executat complet și în mod corespunzător obligațiunile sale asumate față de el.

Susține că i-au fost cauzate nu doar pagube materiale, dar și morale, survenite ca rezultat al refuzului pârâtului de a achita pentru tot lucru efectuat cu el conform înțelegerii ce a avut loc, precum și a înjosirii sale de către pârât în localul sfânt a aceleași biserici în prezența lucrătorilor „Jurnal TV”, care au și filmat comportamentul nedemn de preot a lui Mihail Panas.

Afirmă că în legătură cu faptul că pârâtul a refuzat să-l achite complet, onoarea și demnitatea lui a căzut total în ochii colegilor săi (Valeriu Atamaniuc, Iurie Maximciuc, Călin Roșca, Adrian Zaplitnîi) cu care nici până în ziua de azi nu s-a achitat complet pentru lucrul deja efectuat de ei la Catedrala Înălțării Domnului „Sf. Vinere”. Ca rezultat al retrăirilor și suferințe psihice și fizice, legate de atentarea la drepturile lui personale nepatrimoniale prevăzute de art. 1422 Cod civil, consideră că încasarea unei pagube morale de 20000 lei va fi o sumă relativ echitabilă pentru retrăirile și suferințele sale.

La 10 ianuarie 2013 Preotul Paroh al Catedralei Înălțării Domnului „Sf. Vinere”, Mihail Panas, reprezentat de avocatul Adrian Cojocar a depus cerere reconvențională suplimentară împotriva lui Maxim Ciudin, prin care a solicitat încasarea din contul lui Maxim Ciudin în beneficiul său cu titlu de prejudiciu moral a sumei de 40000 lei.

Cerințele cu privire la prejudiciul moral le întemeiază pe dispozițiile art. 1422 și 1423 Cod civil.

Menționează că în rezultatul acțiunilor lui Maxim Ciudin de învinuire nefondată a sa în neonorarea obligațiilor și mediatizarea acestui caz i s-a adus o știrbire a imaginii și reputației lui ținând cont de funcția și postul pe care îl ocupă.

Prin hotărârea Judecătoriei Râșcani mun. Chișinău din 25 noiembrie 2013 a fost admisă acțiunea inițială parțial, încasat din contul Preotului Paroh al Catedralei Înălțării Domnului „Sf. Vinere” Mihail Panas în beneficiul lui Maxim Ciudin în baza recipisei eliberate cu titlu de datorie suma de 105000 lei, penalitatea de întârziere, timp de 277 zile, de la momentul efectuării tuturor lucrărilor suma de 799,17 lei, cheltuielile de judecată suma de 2000 lei (două mii) și paguba morală în sumă de 5000 lei, în total 119997,17 lei și respinsă acțiunea reconvențională.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 martie 2014 a fost admis apelul declarat de Preotul Paroh al Catedralei Înălțării Domnului „Sf. Vinere” Mihail Panas, casată hotărârea primei instanțe în partea admiterii acțiunii și în această parte emisă o nouă hotărâre prin care a fost respinsă acțiunea inițială, în rest hotărârea a fost menținută.

La 11 iunie 2014 Maxim Ciudin a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea.

Consideră că concluziile instanței de apel sunt contradictorii, deoarece aceasta apreciază critic hotărârea primei instanțe în partea admiterii acțiunii inițiale, casând-o și respingând acțiunea și totodată menține soluția primei instanțe cu privire la respingerea acțiunii reconvenționale.

Sustine că instanța de apel nu a luat în considerație circumstanțele constatate cu certitudine de prima instanță prin declarațiile martorilor Valeriu Atamaniuc și Călin Roșca, declarațiile lui Maxim Ciudin, autorizația în original eliberată de Mihail Panaș, înscrisurile prezentate la cerere ce confirma circumstanțele prezentate în acțiune, fotografiile la începerea lucrărilor și după efectuarea lucrărilor.

Prin referința depusă la 06 august 2014 Preotul Paroh al Catedralei Înălțării Domnului „Sf. Vinere” Mihail Panas a solicitat respingerea recursului declarat de Maxim Ciudin cu menținerea deciziei instanței de apel.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele cauzei rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa recurentului la 08 aprilie 2014, fapt confirmat prin copia scrisorii de însoțire cu nr. de ieșire 873 (f. d. 152).

Alte date la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, la caz se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 11 iunie 2014, în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Maxim Ciudin nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Maxim Ciudin, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Maxim Ciudin ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Maxim Ciudin se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Vera Macinskaia

Dumitru Mardari